

“मीठे बच्चे- तिमी परमात्म सन्तान सो दैवी सन्तान (साहेबजादा सो शहजादा) बन्नेवाला हौ, तिमीले कुनै पनि चीजको इच्छा राख्छैन, कसैसँग केही पनि माग्नु हुँदैन।”

प्रश्न:- स्वास्थ्यलाई ठीक राख्नको लागि कुनचाहिँ आधार आवश्यक छैन?

उत्तर:- कतिपय बच्चाहरू सम्झन्छन्- वैभवको आधारमा स्वास्थ्य ठीक रहन्छ। तर बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यहाँ तिमीले वैभवको इच्छा राख्नु हुँदैन। वैभवबाट स्वास्थ्य ठीक हुँदैन। स्वास्थ्य ठीक राख्नको लागि यादको यात्रा आवश्यक छ। भनिन्छ खुशी जस्तो खुराक छैन। तिमी खुशी र नशामा रहने गर। यजमा दधीचि ऋषि समान हड्डी दियौ भनै स्वास्थ्य ठीक हुन्छ।

ओम् शान्ति। बाबालाई भनिन्छ गर्ने-गराउनेवाला। तिमी परमात्म-सन्तान (साहेबजादा) हौ। तिम्रो यस सृष्टिमा उच्च भन्दा उच्च स्थान छ। तिमी बच्चाहरूलाई नशा रहनु पर्छ हामी साहेबजादा, साहेबको मतमा अब फेरि आफ्नो राज्य-भाग्य स्थापना गरिरहेका छौं। यो पनि कसैको बुद्धिमा याद रहँदैन। बाबा सबै सेन्टरहरूका बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ। अनेक सेन्टरहरू छन्, अनेक बच्चाहरू आउँछन्। हरेकको बुद्धिमा सदा याद रहोस्- हामी बाबाको श्रीमत्तमा फेरि विश्वमा सुख-शान्तिको राज्य स्थापना गरिरहेका छौं। सुख र शान्ति यी दुई अक्षर नै याद गर्नु छ। तिमी बच्चाहरूलाई कति धेरै ज्ञान मिल्छ, तिम्रो बुद्धि कति विशाल हुनुपर्छ, यसमा अल्प बुद्धि चल्न सक्दैनन्। आफूलाई साहेबजादा सम्झ्यौ भने पाप खतम हुन्छ। धेरै छन् जसलाई सारा दिन बाबाको याद रहँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो बुद्धि सुस्त किन हुन्छ? सेन्टरमा यस्ता-यस्ता बच्चाहरू आउँछन्, जसको बुद्धिमा यो छँदै छैन हामी श्रीमत्तद्वारा विश्वमा आफ्नो दैवी राज्य स्थापना गरिरहेका छौं। मनमा त्यो नशा, उमङ्ग हुनुपर्छ। मुरली सुन्नासाथ खुशीले रोमाञ्च खडा हुनुपर्छ। यहाँ त बाबा देख्नु हुन्छ बच्चाहरूको रोमाञ्च खतम भएको छ, धेरै बच्चाहरू छन् जसको बुद्धिमा हामी श्रीमत्तमा बाबाको यादबाट विकर्म विनाश गरेर आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं, यो याद रहँदैन। सधैं बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी योद्धा हौ, रावणमाथि विजय प्राप्त गर्नेवाला हौ। बाबा तिमीलाई मन्दिर लायक बनाउनु हुन्छ तर पनि नशा वा खुशी बच्चाहरूलाई कहाँ रहन्छ र! कुनै चीज मिलेन भने रिसाउन थाल्छन्। बाबालाई त आश्चर्य लाग्छ बच्चाहरूको अवस्था देखेर। मायाको जंजिरमा फँस्छन्। तिम्रो मान, तिम्रो कारोबार, तिम्रो खुशी त अद्भुत हुनुपर्छ। जसले मित्र सम्बन्धीलाई भुल्दैनन् उनले कहिल्यै पनि बाबालाई याद गर्न सक्दैनन्। फेरि के पद पाउँछन्! अचम्म लाग्छ।

तिमी बच्चाहरू बडो नशा हुनुपर्छ। आफूलाई साहेबजादा सम्झ्यौ भने केही पनि माग्ने ख्याल रहँदैन। बाबाले त हामीलाई यति अथाह खजाना दिनु हुन्छ जो २१ जन्मसम्म केही पनि माग्नै पर्दैन, यति नशा रहनु पर्छ। तर बिल्कुल सुस्त (डल) अल्प बुद्धि छ। तिमी बच्चाहरूको बुद्धि त ७ फुट लामो हुनुपर्छ। मनुष्यको उचाइ अधिक भन्दा अधिक ६-७ फुट हुन्छ। बाबा बच्चाहरूलाई कति उल्लासमा ल्याउनु हुन्छ- तिमी दैवी सन्तान हौ। दुनियाँका मानिसहरूले त केही पनि बुझ्दैनन्। उनलाई तिमी सम्झाउन सक्छौ- हामी बाबाको सामुन्ने बसेका छौं, बाबालाई याद गर्दै रह्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! माया तिम्रो धेरै कडा दुस्मन हो, अरुको त्यति दुस्मन छैन, जति तिम्रो छ। मनुष्यले त जान्दैनन्, तुच्छ बुद्धि छन्। बाबा सधैं-सधैं तिमी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- तिमी साहेबजादा हौ, बाबालाई याद गर अनि अरूलाई आफू समान बनाउँदै जाऊ। तिमीहरूले सबैलाई यो पनि सम्झाउन सक्छौ- भगवान त सच्चा साहेब हुनुहुन्छ। त्यसैले हामी उहाँका बच्चा साहेबजादा भयौं, तिमी बच्चाहरूले हिँडा-डुल्दा बुद्धिमा यही याद राख्नु छ। सेवामा दधीचि ऋषि समान हड्डी पनि दिनु पर्छ। यहाँ हड्डी दिनु त अझै अथाह सुख वैभव प्राप्त गर्नु हो। स्वास्थ्य यी कुनै चीजहरूबाट कहाँ राम्रो हुन्छ र! स्वास्थ्यको लागि चाहिन्छ यादको यात्रा। त्यो खुशी रहनु पर्छ। अरे, हामी त कल्प-कल्प मायासँग हार्दै आयौं, अब मायामाथि विजय प्राप्त गर्छौं, बाबा आएर विजय दिलाउनु हुन्छ। अहिले दुनियाँमा कति दुःख छ, धेरै दुःख दिनेवाला हो रावण। ती व्यक्तिहरूले सम्झन्छन्- हवाइजहाज छ, मोटर, महल छ, त्यसैले यही स्वर्ग छ। यो त दुनियाँ नै खतम हुनु छ, यो सम्झदैनन्। लाखौं, करोडौं खर्च गर्छन्, बाँध (ड्याम) आदि बनाउँछन्, लडाइँका

सामान पनि कति धेरै लिइरहेका छन्। यी एक अर्कालाई खतम गर्नेवाला हुन्, अनाथ छन् नि। कति लडाईं-झगडा गर्छन्, कुरै नगर। कति फोहोरै फोहोर छ। यसलाई भनिन्छ नर्क। स्वर्गको त धेरै महिमा छ। बडौंदाकी महारानीलाई सोध- महाराजा कहाँ जानु भयो? भन्नेछिन् स्वर्गवासी हुनु भयो। स्वर्ग केलाई भनिन्छ- यो कसैलाई थाहा छैन, कति घोर अन्धकार छ। तिमी पनि घोर अन्धकारमा थियौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई ईश्वरीय बुद्धि दिन्छु। आफूलाई ईश्वरीय सन्तान दैवी सन्तान सम्झ। साहेबले पठाउनु हुन्छ राजकुमार बनाउनको लागि। बाबा कहानी सुनाउनु हुन्छ- भैंडाले के सम्झन्छ र? अहिले तिमी सम्झन्छौ- मनुष्य पनि सबै भेडा-बारवा जस्तै छन्, केही पनि जान्दैनन्। के-के बसेर उपमा गर्छन्। तिमी बुद्धिमा आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य छ। राम्रोसँग याद गर्नु छ, हामीले विश्वमा सुख-शान्ति स्थापना गरिरहेका छौं। जो मदतगार बन्छन् उनले नै उच्च पद पाउँछन्। त्यो पनि तिमी देख्छौ को-को मदतगार बन्छन्। आफ्नो दिलसँग हरेकले सोध्नु- म के गरिरहेको छु? म भेडा-बारवा त होइन? मनुष्यमा अहंकार हेर कति छ, गुर्-गर् गर्न थाल्छन्। तिमीलाई त बाबाको याद रहनु पर्छ। सेवामा हड्डी दिनु छ, कसैलाई दुःख दिनु छैन, न त हुनु नै छ। अहंकार पनि आउनु हुँदैन। म यो गर्छु, म यति होसियार छु, यो ख्याल आउनु पनि देह-अभिमान हो। उसको चलन यस्तै हुन जान्छ, जसकारण शर्म आउँछ। नत्र तिमीलाई जस्तो सुख अरु कसैलाई हुन सक्दैन। यो बुद्धिमा याद रहयो भने तिमी हर्षित रहन्छौ। सेन्टरमा कोही त राम्रा महारथी छन्, कोही घोडसवार, पैदल सेना पनि छन्। यसमा विशाल बुद्धि हुनुपर्छ। कस्ता-कस्ता ब्राह्मणीहरू छन्, कोही त धेरै मदतगार छन्, सेवामा कति खुशी रहन्छ। तिमीलाई नशा चढ्नु पर्छ। सेवा विना के पद पाउँछन्। माता-पिताहरूमा त बच्चाहरूप्रति रिगार्ड रहन्छ। तर उनीहरूले आफ्नो स्वयं रिगार्ड राख्दैनन् भने बाबाले के भन्नुहुन्छ!

तिमी बच्चाहरूले थोरै शब्दमा नै सबैलाई बाबाको सन्देश दिनु छ। भन, बाबा भन्नुहुन्छ मनमनाभव। गीतामा केही अक्षर छन् पीठोमा नूनजति। यो दुनियाँ कति विशाल छ, बुद्धिमा आउनु पर्छ। कति ठूलो दुनियाँ छ, कति धेरै मनुष्य छन्, यो फेरि केही पनि रहँदैन। कुनै खण्डको नाम निशान हुँदैन। हामी स्वर्गको मालिक बन्छौं, यो दिन-रात खुशी रहनु पर्छ। ज्ञान त धेरै सहज छ, सम्झाउनेवाला धेरै रमणिक हुनुपर्छ। अनेक प्रकारका युक्तिहरू छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई धेरै कटनीतिज्ञ बनाउँछु। उनीहरू कटनीतिज्ञ राजदूतलाई भन्छन्। त्यसैले बच्चाहरूको बुद्धिमा याद रहनु पर्छ। ओहो! बेहदका बाबा हामीलाई निर्देशन दिनु हुन्छ, तिमी धारण गरेर अरूलाई पनि बाबाको परिचय दिन्छौ। तिमी बाहेक अरु सारा दुनियाँ नास्तिक छन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छौ। कोही त नास्तिक पनि छन् नि। बाबालाई याद गर्दैनन्। स्वयं भन्छन्- बाबा हामीले याद गर्न भुल्छौं, त्यसैले नास्तिक भए नि। यस्ता बाबा जो साहेबजादा बनाउनु हुन्छ, उहाँको याद आउँदैन! यो बुझ्न पनि विशाल बुद्धि चाहिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म हर ५ हजार वर्षपछि आउँछु। तिमीद्वारा नै कार्य गराउँछु। तिमी योद्धा कति राम्रा छौ। 'बन्दे मातरम्' तिमी गायन हो। तिमी नै पूज्य थियौ फेरि पुजारी बनेका छौ। अब श्रीमतमा फेरि पूज्य बनिरहेका छौ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले धेरै शान्तिसँग सेवा गर्नु छ। तिमीलाई अशान्ति हुनु हुँदैन। जसको नशा-नशामा भूत भरिएको छ, उसले के पद पाउँछ। लोभ पनि ठूलो भूत हो। बाबा सबै हेर्दै रहनु हुन्छ- हरेकको चलन कस्तो छ? बाबा कति नशा चढाउनु हुन्छ, कोही सेवा गर्दैनन्, केवल खाइरहन्छन् भने फेरि २१ जन्म सेवा गर्नु पर्ने हुन्छ। दास-दासी पनि बन्छन् नि। अन्त्यमा सबैलाई साक्षात्कार हुन्छ। दिलमा त सेवाधारी नै चढ्छन्। कसैलाई अमरलोकको निवासी बनाउनु- तिमी सेवा नै यो हो। बाबा हिम्मत त धेरै दिलाउनु हुन्छ, धारणा गर, देह-अभिमानलाई धारणा हुन सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ- बाबालाई याद गरेर हामी वेश्यालयबाट शिवालयमा जान्छौं, त्यसैले यस्तो बनेर पनि देखाउनु छ।

बाबा त चिट्ठीमा लेख्नु हुन्छ- प्यारा रूहानी साहेबजादाहरू, अब श्रीमतमा चल्यौ, महारथी बन्यौ भने शहजादा (राजकुमार) अवश्य बन्छौ। लक्ष्य-उद्देश्य नै यो हो। एकै सच्चा बाबाले तिमीलाई सबै कुरा राम्ररी सम्झाइरहनु भएको छ। सेवा गरेर अरूको कल्याण पनि गर्दै जाऊ। योगबल छैन भने फेरि इच्छा हुन्छ, यो चाहियो, त्यो चाहियो। त्यो खुशी रहँदैन। भनिन्छ खुशी जस्तो खराक छैन। साहेबजादाहरूलाई त धेरै खुशी रहनु पर्छ। त्यो छैन भने अनेक प्रकारका कुरा आउँछन्। अरे, बाबाले विश्वको बादशाही दिइरहनु भएको छ, बाँकी अरु के चाहियो! हरेकले आफ्नो दिलसँग सोध्नु- मैले यति मीठा बाबाको के सेवा गर्छु? बाबा भन्नुहुन्छ- सबैलाई सन्देश दिंदै जाऊ- साहेब आउनु भएको छ। वास्तवमा तिमीहरू सबै भाइ-भाइ हो। भन्न त भन्छन्- हामीले सबै भाइ-भाइलाई मदत गर्नु पर्छ। यस ख्यालले भाइ भन्छन्। यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी एक बाबाका सन्तान भाइ-भाइ हो।

बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला। स्वर्ग बनाउनु हुन्छ बच्चाहरूद्वारा। सेवाका युक्तिहरू त धेरै सम्झाउनु हुन्छ। मित्र-सम्बन्धीहरूलाई पनि सम्झाउनु पर्छ। हेर, बच्चाहरू बेलायतमा छन्, उनीहरूले पनि सेवा गरिरहेका छन्। दिन-प्रतिदिन आपद्-विपद् देखेर सम्झन्छन्- मर्नु भन्दा पहिला वर्सा त लिऔं। बच्चाहरूले आफ्ना मित्र सम्बन्धीहरूलाई पनि उठाइरहेका छन्। पवित्र पनि रहन्छन्। बाँकी निरन्तर भाइ-भाइको अवस्था रहोस्, त्यो मुश्किल छ। बाबाले त बच्चाहरूलाई साहेबजादाको कति राम्रो टाइल दिनु भएको छ। आफूलाई हेर्नु पर्छ। सेवा गर्नेनौ भने हामी के बनेौला? यदि कसैले जम्मा गर्यो तर त्यो खाँदा-खाँदा सकियो, उल्टै उसको खातामा चढ्छ। सेवा गर्नेलाई कहिल्यै पनि यो ख्याल नआओस् हामीले यति दियो, उनीहरूबाट सबैको पालना हुन्छ, त्यसैले मदत गर्नेहरूको सम्मान (खातिरी) पनि गरिन्छ, सम्झाउनु पर्छ त्यो खुवाउनेवाला हो। रुहानी बच्चाहरूले तिमीलाई खुवाउँछन्। तिमीले उनको सेवा गर्छौ, यो ठूलो हिसाब हो। मनसा, वाचा, कर्मणा उनीहरूको सेवा नै गर्नेनौ भने तिनीहरू खुशी कसरी हुन्छन्? शिव बाबालाई याद गरेर भोजन बनाउँछन् भने उहाँको तागत मिल्छ। दिलबाट सोध्नु छ- मैले सबैलाई राजी गरेको छु? महारथी बच्चाहरूले कति सेवा गरिरहेका छन्। बाबाले रेगजीनमा चित्र बनाउन लगाउनु हुन्छ, यो चित्र कहिल्यै टुट-फुट हुँदैन। बाबाका बच्चाहरू बसेका छन्, आफैं पठाउँछन्। बाबाले पैसा कहाँबाट ल्याउनु हुन्छ र! यी सबै सेन्टरहरू कसरी चल्छन्? बच्चाहरूले नै चलाउँछन्। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मसँग त एक कौडी पनि छैन। पछि तिमीलाई आफैं आएर भन्नेछन् हाम्रो घर तपाईंहरूले काममा लगाउनुहोस्। तिमीहरूले भन्नेछौ अब टु लेट भइसक्यो। बाबा हुनुहुन्छ नै गरिब निवाज। गरिबसँग कहाँबाट आउँछ। कोही त करोडपति, पदमपति पनि छन्। उनीहरूको लागि यहाँ नै स्वर्ग छ। यो हो मायाको पम्प। उनीहरूको पतन भइरहेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी पहिला साहेबजादा बनेका छौ फेरि गएर शहजादा बन्छौ। तर यति धेरै सेवा गरेर पनि देखाऊ। धेरै खुशीमा रहनु पर्छ। हामी साहेबजादा हौं फेरि शहजादा बन्छौं। शहजादा तब बन्छौ जब धेरैको सेवा गर्नेछौ। कति खुशीको पारा चढ्नु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कसैलाई कहिल्यै न त असन्तुष्ट गर्नु छ, न असन्तुष्ट हुनु छ। आफ्नो होसियारीको वा सेवा गरेको अहंकार देखाउनु हुँदैन। जसरी बाबाले बच्चाहरूको मान राख्नु हुन्छ, त्यस्तै स्वयंको मान स्वयंले नै राख्नु छ।

२) योगबलबाट आफ्ना सबै इच्छाहरू समाप्त गर्नु छ। हामी साहेबजादा सो शहजादा बन्नेवाला हौं, सधैं यसै खुशी वा नशामा रहनु छ। सदा शान्तिमा रहेर सेवा गर्नु छ। नशा-नशामा जो भूत भरिएका छन्, तिनीहरूलाई निकाल्नु छ।

वरदान:- हृदको रोयल इच्छाहरूबाट मुक्त रहेर सेवा गर्ने निःस्वार्थ सेवाधारी भव जसरी ब्रह्माबाबाले कर्मको बन्धनहरूबाट मुक्त, अलग बनिसकेको सबूत दिनुभयो। केवल सेवाको स्नेह सिवाय अरु कुनै बन्धन हुनु हुँदैन। सेवामा जो हृदका रोयल इच्छाहरू हुन्छन्, त्यसले पनि हिसाब-किताबको बन्धनमा बाँध्छ, सच्चा सेवाधारी यस हिसाब-किताबबाट पनि मुक्त रहन्छ। जसरी देहको बन्धन, देहको सम्बन्धको बन्धन हुन्छ, त्यसैगरी सेवामा स्वार्थ- यो पनि बन्धन हो। यस बन्धनबाट वा रोयल हिसाब-किताबबाट पनि मुक्त निःस्वार्थ सेवाधारी बन।

स्लोगन:- प्रतिज्ञाहरूलाई फाइलमा नराख, फाइल बनेर देखाऊ।